

Landskap: Skåne Upptecknat av: Lennar Nilsson
Härad: Bara Adress: St. Källeberga, Djurslöv.
Socken: Berättat av: Anders Svärd
Uppteckningsår: 1931 Född år 1879 i Husie.

Uppteckningen rör: Trollet på Källeberga.

På västra sidan av Romelåsen ligger en gård, som kallas Källeberga.

Här på denna gård kunde man aldrig få maten att räcka till. Ju mera man bar in, ju mera äts upp och drängarna kunde aldrig bli mättade. Detta hade pågått i flera år, utan att man kunnat uppläsa orsaken.

Men så hände en dag, att en dräng hade sig att sova på förmiddagen, ute på åkern. Han sov ändå tills vällingaklockan vid middagstid väckte honom. Då skvade han sin mössa. Han skrek då: "vem har lad min hua." Och strax därefter kom en mössa

rullande emot honom. En röst sade: "Ta den på dig!" Mössan tillhörde en av pysslingarna. När han sått mössan på sig, fick han se en väldig massa troll på väg mot gården. Dessa kommo från Romelklint. När drängen kom hem, och han gått in i "folkstuan" var denna full av troll, som tog all maten, som bars in.

Efter den dagen togs vällingaklockan ned. Och maten fick vara ifred och drängarna blevo mättade.

ACC. N:R. 3258

Landskap: Skåne Upptecknat av: Gunnar Nilsson
Härad: Båra Adress: St. Kalleberga, Djurslö
Socken: Bjerseshög Berättat av: Anders Svärd
Uppteckningsår: 1931. Född år 1879 i Husie

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Uppteckningen rör: Det var en lördagsafton.

Det var en lördagsafton jag skulle gå till min vän.

Så knackade jag på dörren, men jag kom inte in.

Så fallt de mig i sinne,

Där var en annan rum.

Kanhända och kanhända, den vännen blir ej min.

En annan lördagsafton jag skulle gå till min vän.

Så knackade jag på dörren, och jag kom genast in.

Där var så fullt av "hanna"

Så strolarna de hanna.

Och alla ville de hava lilla vännen min.

De "harrarna" falla uti kragen uppå mej.

De ville mej kullbasta, men lyckan var med mej.

När som jag böja knyssa,

Ble' "harrarna" så lyssta.

Till slut min flicka sade:

"Jag älskar endast dej."

Så drar jag rocken av mig, för jag va' ganska varm.

Och lade mig att sova uppå min flickas arm.

Wång hyssar hon mig giva,

Jag knappast kan beskriva,

Hur skönt det är att vila på lilla vännens arm.

LUND
FOLKMINNESARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Gunnar Nilsson
 Härad: Bara Adress: St. Källbyga, Djurslöv
 Socken: Bara Berättat av: Hans Olsson
 Uppteckningsår: 1931 Född år 1842 i Bara

Uppteckningen rör: Där stod en jungfru uti en hage.

Där stod en jungfru uti en hage,
 Och till henne kom där en ung sjöman:

"Säg varför står du så här allena?"

Giv mig ditt hjärta, som jag begär!"

"På en begäran kan jag ej svara,
 För jag är av allt för ringa stånd;
 En tjänarinna kan jag väl vara,
 Men allrahvarsten kan jag ej bli."

"Jag har en vän - om han ännu lever -
 Som för sju år sen for bort från mig;
 Och lever han, så har han mitt hjärta,
 Och är han död, så har Gud hans själ."

"Jag är den vännen, som för sju år sen,
För sju år sen for bort från dig.

Hon, jungfru hit i mina armar!

För jag är den vännen vissertig."

"Er du den vännen, som för sju år sen,
För sju år sen for bort från mig?

Så vis mig handen

Och vis mig ringen

Och vis mig bandet, som vi tillsammans knöt!"

Hon skäder handen, hon skäder ringen,
Till dess hon bleknar och sjunker ned;

Då tog han henne i sina armar

Och kyssde henne så innerlig.

Äh hören detta - i flickor alle!

Och lägen denna visa på ert sinne

Och varen trogna mot era gossar,

Som denna sjömansflicka var mot sin!

LINDA
FOLKSKOLEN
LUND
1917